

Ligeledes vil der kunne udstedes påbud om, at f.eks. indikationerne for visse behandlinger skal journalføres særligt omhyggeligt. Til eksempel kan nævnes, at det påbydes, at det af journalen mere udførligt skal fremgå, på hvilken baggrund der ordineres morfica, sove-/nervemedicin eller antidepressiva (f.eks. lykkepiller) til patienten, hvilke udredninger/undersøgelser der ligger til grund for lægens valg af netop denne behandlingsløsning, og hvorfor lægen eventuelt afviger fra anbefalede tidsperioder eller daglig dosis.

Endelig kan et påbud vedrøre nærmere afgrænsede faglige problemstillinger. Det kan f.eks. være at afholde sig fra at benytte en bestemt form for behandling, som med sikkerhed er forældet.

Påbud i medfør af § 5a, stk. 3, 1.pkt., kan tidsbegrænses eller gælde indtil videre, dvs. indtil forholdene er bragt i orden. F.eks. vil et påbud, der er udstedt om omlægning af en sundhedspersons journalføring eller informationsrutiner gælde, indtil forholdene af tilsynsmyndighederne bedømmes som tilfredsstillende. Påbudet ophæves af Sundhedsstyrelsen, når det igennem et stykke tid er konstateret, at den pågældendes faglige praksis på området har været tilfredsstillende.

Et påbud kan også gælde ubegrænset, f.eks. i de situationer, hvor sundhedspersonen får påbud om at overholde gældende lovgivning om f.eks. information af patienter, journalføring m.v.

Det forudsættes, at der må være en vis margin for at påbyde ændringer i forhold til den konkrete kritik. Således vil f.eks. kritik af journalføring i forhold til visse helt konkrete patientdata kunne danne grundlag for påbud vedrørende sundhedspersonens journalføring generelt.

Efter § 5a, stk. 3, 2. pkt., vil Sundhedsstyrelsen i de situationer, hvor et påbud om at ændre virksomheden ikke findes tilstrækkeligt til at rette op på en alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed kunne indstille til sundhedsministeren, at vedkommendes virksomhedsområde indskrænkes delvist. F.eks. vil det kunne blive pålagt en læge at afholde sig fra at køre lægevagt, at udføre visse kirurgiske indgreb, at anvende visse behandlingsmetoder eller behandle visse patientkategorier, f.eks. stofmisbrugere m.fl. Sundhedsstyrelsens indstilling kan også tænkes at vedrøre, at vedkommende sundhedsperson skal gennemgå et nærmere beskrevet efteruddannelsesforløb, før en vis del af virksomheden må udøves.

En indskrænkning af virksomhedsområdet kan også indebære, at sundhedspersonen skal udføre sit arbejde under visse former, f.eks. at vedkommende ikke kan virke selvstændigt, men skal arbejde under en anden

sundhedspersons vejledning og instruktion. En sådan indskrænkning af virksomhedsområdet vil for lægers vedkommende kunne svare til, at tilladelsen til selvstændigt virke midlertidigt ophæves.

I det følgende er nærmere redegjort for anvendelsesområdet for såvel § 5a, stk. 3, 1. pkt. som § 5a, stk. 3, 2. pkt.

De konkrete afgørelser fra Sundhedsvæsenets Patientklagenævn m.fl. vil kunne danne udgangspunkt for en nærmere undersøgelse fra tilsynsmyndighedernes side. Tilsynsmyndighederne er således ikke begrænset til at koncentrere sig om de enkeltsager, der har givet anledning til kritik, men kan endvidere undersøge de aspekter af den pågældende sundhedspersons virksomhedsudøvelse, som sagerne giver anledning til. Et påbud om ændring af virksomheden eller en indskrænkning af virksomhedsområdet efter § 5a, stk. 3, behøver i nogle tilfælde ikke være snævert relateret til den udtalte kritik fra Sundhedsvæsenets Patientklagenævn m.fl., men kan være et resultat af den undersøgelse, der blev iværksat på baggrund af nævnets m.fl. kritik. Foreligger der f.eks. kritik for journalføring og/eller mangelfuld information, kan tilsynsmyndighedernes undersøgelse dokumentere, at den pågældende i realiteten ikke er fagligt opdateret til at give den fornødne information.

Ved afgørelse af hvorvidt en udvist virksomhed er alvorlig, vil det ikke være afgørende for Sundhedsstyrelsen, om Patientklagenævnet eller domstolene har bedømt forholdet til at være en overtrædelse af f.eks. lægelovens § 18. Sundhedsstyrelsen vil vurdere alvorlighedsgraden sammenholdt med risikoen for gentagelser. F.eks. vil en enkeltstående sag om anvendelse af rutiner, der ikke er i overensstemmelse med god klinisk praksis, f.eks. en ikke optimal medicinering, kunne danne baggrund for påbud om at ændre instrukser på en afdeling m.v. Endvidere vil et enkeltstående tilfælde af kritik fra Patientklagenævnet af informationen forud for en behandling kunne resultere i, at Sundhedsstyrelsen udsteder påbud om fremtidig information af patienterne af et nærmere defineret indhold, idet der i den konkrete sag var tale om en så utraditionel og videnskabelig udokumenteret behandling, at det efter tilsynsmyndighedernes opfattelse var alvorligt ikke at informere patienterne særligt grundigt herom.

Sundhedsstyrelsen vil altid underkaste Sundhedsvæsenets Patientklagenævns afgørelser eller afgørelser fra det overenskomstbaserede klagesystem inden for tandlægeområdet en selvstændig prøvelse, forinden der tages stilling til, hvorvidt der skal udstedes et påbud om at ændre virksomheden eller udarbejdes